

Jednota v Mladé Vožici zažila v pátek nápor

MLADÁ VOŽICE – Úderem osmé hodiny se v pátek 31. března v Mladé Vožici otevřel vchod do nově zrekonstruovaného supermarketu Obchodního družstva Jednota Tábor. „Pojďte dál,“ zval vedoucí prodejny František Pistulka a hned u vchodu vítal zákazníci i starosta města a senátor Jaroslav Větrovský. Rekl, že je z nové prodejny nadšený. Jednota dokázala zapojením dřívějších skladových ploch vytvořit nový, moderní a prostorný supermarket, kde se prodává na 600 metrech čtverečních. Výběr je opravdu bohatý a v pátek ho provázely ochutnávky, zákazníci dostávali za nákup nad 200 korun poukazy na přízeckou klobásku a plzeňské pivo a dětem rozdával dárky klaun Prouček se svojí klauníci.

Historicky první zákaznicí v novém se stala Eva Neufusová. „Vlastně nic nepotřebuju, jen jsem byla zvědavá. Je to obrovský rozdíl proti dřívějšímu, máme teď supermarket jako ve velkých městech,“ potěšilo ji. Vyдалa se mezi regály jen s malým košíčkem, ale ten byl nakonec u pokladny pořádně naplněný. Mezi

první zákaznicí patřila i dcera pokladní Hany Pěkníkové. „Přišla jsem se na mamku podívat, poslední dny tu byly prodavačky od rána do večera, aby dneska bylo všechno hezké. Mamka je u Jednoty už 40 let,“ prozradila mladá žena. „Je to nádhera, všechno čerstvé. Děkujeme a jen tak dál pokračovat,“ vzkázala

Dopoledne přišly zazpívat i děti z mateřské školy. Zjistily, že u vstupu do prodejny mají svoji nástěнку, kde budou vystavovat výkresy.

Marcela Ziková. Starší pán trochu bloudil mezi nově uspořádanými regály. „Hledám masox. Budu vařit, na víkend mi přijedou vnučata z Prahy,“ svěřil se. A rovnou přihodil do košíku i pár Kinder mléčných řezů, které děti milují. „Já sem chodím pořád a je to tu teď daleko lepší, všechno moderní, líbí se mi to,“ zhodnotil František Beránek.

„Obchod v Mladé Vožici se dočkal rekonstrukce po takových třiceti letech minimálně. Prodejní plocha se zvětšila, 600 metrů čtverečních, to už je supermarket. Nové je tu skoro všechno, podlahy, osvětlení, přípravný, chlazení, nové regálové vybavení do šeda a výmalba do oranžova, čerstvé zboží jako je zelenina a pečivo mají regály ze dřeva. Jsme česká firma v rukou

českých majitelů a orientujeme se na české zboží a regionální prodejce. Veškeré pečivo a uzeniny jsou z jižních Čech a Vysočiny, lahůdky z naší výroby ve Slapech, mléčné výrobky z Čech a dominuje Madeta. To jsou hodnoty, které vyznáváme,“ prozradil vedoucí obchodně provozního odboru Jednoty Tábor Pavel Primus. Doufá, že zákazníci zůstanou Jednotě věrní, má pro ně totiž i věrnostní program a dárky za body nasbírané při nákupech.

Kdo se nezměnil, to je personál mladovožické prodejny. A ten se v pátek dočkal zasloužené odměny. Zvědaví obyvatelé Mladé Vožice i okolí od rána proudili do nového obchodu, u pokladen se tvořily fronty a zákazníci chválili. -lk-

Starosta Jaroslav Větrovský a vedoucí obchodně provozního odboru Jednoty Tábor Pavel Primus. Foto -lk- (reportáž ze slavnostního otevření je na www.jcted.cz)

Polemika, ohlasy, dopisy, vzkazy

Kino pro seniory se ujalo

Konečně jsem si udělala čas a vyrazila do kina pro seniory v tábořském kině Svět. Běží již od května 2016 každé dva týdny v pondělí od 14 hodin. Je to opravdu ideální doba i pro přespolní, protože je to od spoje ke spoji. Žádný zbytečný čas a courání po Táboře. A hned u kina je malá

kavárna s výhledem do města a je tam pěkné posezení, což pro promítání filmu seniory ocení.

Sedačky v kině jsou opravdu pohodlné a sociální zařízení je pěkné. Líbí se mi, že se vybírají současné nové filmy. Většinou jsou české. Na duben jsou připraveny opravdu lahůdky. A do kina nás chodí opravdu dost, 100 až 115 lidí, kino má přitom kapacitu 240 osob. Hodně chodí celé party, které se znají i z turistiky. Někdo zas jde sám. Bylo tam i pár manželských párů, ale většinou jsou to ženy.

A co se mi líbí, když skončí film, rozsvítí se a běží titulky, ale nikdo se nezvedne, ale opravdu se čeká, až bude konec. Tak to kdysi bývalo.

Je to moc dobře, že v Táboře máme kino pro seniory.

Jiřina Kolářová, Opařany

Na nedávný článek o historii Blanického předměstí zareagoval Karel Macillis a do redakce se přišel podělit jednak o své vzpomínky a přinesl ukázat i patrony, které tehdy děti po náletech v dubnu 1945 sbíraly. „Mně bylo tenkrát deset let a bydleli jsme v Hošťálkově ulici. Tlaková vlna nám u domu sundala střechu. Velký nálet z 26. dubna 1945 na tábořské nádraží nebyl od kotlářů, ti stříleli na vlaky s Němci. Vždycky přiletěli a dali signál, aby vlak zastavil a všichni z něj vystoupili. Pak rozstříleli mašinu, aby nemohla pokračovat v jízdě. Zničili kotel lokomotivy, proto se jim říkalo kotláři,“ připomíná pamětník náletů z konce druhé světové války. „My děti jsme sbíraly patrony a střílely jsme s nimi. V naší ulici byla skládka dělových nábojnic a vzpomínám si, že jsme jednou zapálili zamlžovač a tím se zamlžilo celé seřadovací nádraží,“ vybavuje si Karel Macillis, že navzdory válce a těžké době, kluci zkrátka vždycky dělali klukoviny. Foto -lk-

Připomínky čtenářů k obsahu vydání:
ředitelka vydavatelství
PhDr. Libuše Kolářová
tel. 776 763 727

k distribuci a inzerci:
obchodní ředitel
Ing. Ivo Bukač
tel. 774 081 161

Obsah rubriky Dopisy, ohlasy, vzkazy nemusí být totožný se stanoviskem redakce. Ta si vyhrazuje právo příspěvky krátit.